

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117214879
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5117214879.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: G. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, toho času bytom X. XXX, štátny občan SR, právne zastúpený: STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 47 246 863, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 4.675,77 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 41Csp/111/2017-153 zo dňa 29. októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4.675,77 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.4.2017 do zaplatenia. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že na základe žiadosti/zmluvy č. 8500077302 žalobcom podpísanej dňa 26.8.2014 a žalovaným dňa 27.8.2014 mal preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver s úverovým rámcom vo výške 1.500 €. Žalobca sa zaviazal tento splatiť v 36 splátkach mesačne vo výške 53,25 €. Celková čiastka úveru predstavovala 1.967 €. Ročná úroková sadzba bola vo výške 18,03 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15 %, priemerná RPMN 44,06 % a predpokladaná RPMN 20,91 %. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 50 €. Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru výška mesačnej splátky predstavovala 53,25 € (istina 41,67 € + úroky 11,58 €), splátka podľa dohody o poskytnutí služieb 36,40 €, výška celkovej platby na úhradu 89,65 €, dátum splatnosti prvej splátky 1.10.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1.9.2017, periodicita splácania úveru mesačná. Dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 1, celková odplata za poskytnuté služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb 1.310,40 €.

3. Z predloženej žiadosti/zmluvy č. 8500078524 žalobcom podpísanej dňa 3.9.2014 a žalovaným dňa 5.9.2014 bolo preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver s úverovým rámcom vo výške 1.500 €. Vyčerpané sumy sa žalobca zaviazal splácať v 42 splátkach mesačne vo výške 47,43 €. Celková čiastka úveru predstavovala 2.142,06 €. Ročná úroková sadzba bola vo výške 18,08 %, ročná úroková sadzba úrokov z

omeškania 5,15 %, priemerná RPMN 44,06 % a predpokladaná RPMN 26,17 %. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 150 €. Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru č. 8500078524 zo dňa 5.9.2014 výška mesačnej splátky 47,43 € (istina 35,71 € + úroky 11,72 €), splátka podľa dohody o poskytnutí služieb 34,56 €, výška celkovej platby na úhradu 81,99 € dátum splatnosti prvej splátky 7.10.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 7.3.2018, periodicita splácania úveru mesačná. Dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 7, celková odplata za poskytnuté služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb 1.451,52 €.

4. K obom úverovým zmluvám v rovnaký deň boli uzatvorené dohody o poskytovaní služieb, ktoré upravujú podmienky poskytovania dohodnutých služieb k predmetným zmluvám a bola dohodnutá odplata mesačne vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Na základe úverových zmlúv žalovaný poskytol žalobcovi v skutočnosti čiastku 2.800 € (1.450 + 1.350), keď sumu 200 € (50 + 150) si žalovaný hneď pri poskytnutí úverov stiahol ako odplatu za poskytnutie úverov. Žalobca zaplatil žalovanému na zmluvu č. 8500077302 celkovo sumu 3.719,86 € a na zmluvu č. 8500078524 celkovo sumu 3.755,91 €, t.j. celkovo 7.475,77 €. Preskúmaním obsahu úverových zmlúv zistil, že v týchto absentuje termín splátok istiny v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) a konečná splatnosť úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. Z tohto dôvodu sa poskytnuté spotrebiteľské úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ. Rovnako konštatoval, že odplata uzatvorená v dohodách o poskytovaní služieb je absolútne neplatná, nakoľko výška odplaty vzhľadom na výšku poskytnutých úverov je neprimerane vysoká. Teda je v rozpore s dobrými mravmi. Napokon vyslovil, že odplata za poskytnuté služby mala byť jednoznačne zahrnutá do celkových nákladov úveru v súlade s § 2 písm. g), h) a l) ZoSÚ a ich nezahrnutie do celkových nákladov ovplyvnilo správnosť údaju skutočnej RPMN, z ktorého dôvodu by bola výška RPMN oveľa vyššia ako bola prezentovaná. Praktiku žalovaného, ktorý oddelil zmluvu o úvere od dohody o poskytovaní služieb, na základe čoho došlo k uvedeniu nesprávnej výšky celkových nákladov a tým pádom aj nesprávnej výšky RPMN, je možné považovať za nekalú obchodnú prax s poukazom na § 7 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľov. Teda aj z dôvodu nesprávnej výšky celkových nákladov a tým pádom aj nesprávnej výšky RPMN sú poskytnuté úvery jednoznačne bezúročné a bez poplatkov. Keďže žalovaný poskytol žalobcovi sumu 2.800 € spolu a žalobca na obidve zmluvy uhradil celkovo 7.475,77 €, preplatil tak žalovanému sumu 4.675,77 €, čo predstavuje rozsah bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného získaný plnením bez právneho dôvodu, a preto je žalovaný povinný ju žalobcovi vydať podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

5. Zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania, ktorú vyhodnotil ako nedôvodnú. Trojročná objektívna lehota jednoznačne neuplynula už len z dôvodu, že zmluva č. 8500077302 bola podpísaná 27.8.2014 a zmluva č. 8500078524 5.9.2014, pričom žaloba bola podaná dňa 27.4.2017, teda pred uplynutím trojročnej objektívnej premlčacej lehoty podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Rovnako bola dodržaná dvojročná subjektívna premlčacia lehota, keď uplatnený nárok predstavuje splátky od 28.11.2015, kedy u každej zo zmlúv došlo k preplateniu poskytnutej istiny. Navyiac, žalobca k predmetným úverom dopytoval Národnú banku Slovenka, ktorá mu dňa 18.10.2016 poskytla svoje stanovisko. Na základe tohto listu, teda stanoviska národnej banky, sa obrátil na príslušný súd so svojou žalobou.

6. Žalovaný vzniesol aj námietku miestnej príslušnosti, ktorú súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú, nakoľko predmet konania vyplýva zo spotrebiteľského vzťahu.

7. Zároveň žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania odo dňa 27.4.2017 vo výške 5 % ročne zo sumy priznanej do zaplatenia. Úroky z omeškania priznal odo dňa podania žaloby.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu.

9. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Namieta postup súdu v prvom rade z dôvodu, že v napádanom rozsudku, ktorý je v poradí druhým rozhodnutím, uvádza skutočnosti, ktoré ako dôvod rozhodnutia nezistil a neuviedol pri rozhodovaní pôvodným (zrušeným) rozsudkom. Pokiaľ ide o uvádzanie konečnej splatnosti úveru, je potrebné uviesť, že táto náležitosť nemôže a nikdy nemohla byť v zmysle újného práva dôvodom pre bezúročnosť úveru. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy novelou

vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Znamená, to, že nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti. Požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola splnená viacerými spôsobmi, a to určením dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, potom spôsobom v článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní a spôsobom vyplývajúcim zo splátkového úveru. Ohľadne termínu splatnosti splátok poukázal rovnako na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15, kedy sa uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Teda postačuje uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Má za to, že každá zmluva o revolvingovom úvere požadované informácie obsahovala. Rovnako sa nestotožňuje, že zmluvy neuvádzajú údaj o dobe trvania zmluvy, nakoľko to vyplýva v časti 9., ods. 91 zmluvných dojednaní zmluvy, kde sa uvádza, že táto zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Súd prvej inštancie napokon uviedol, že zmluvy neobsahujú RPMN, avšak rozhodnutie je v tomto ohľadne nepreskúmateľné, keďže daný údaj sa v zmluvách neuvádza. Výrok o náhrade trov, ide o závislý výrok od meritórneho výroku, proti ktorému smeruje toto odvolanie. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať mu náhradu trov konania.

10. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril, pričom odvolanie považuje za nedôvodné, nakoľko súd vec správne právne posúdil, jeho rozhodnutie je vecne správne a rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil. Má za to, že zmluvy neobsahujú termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, obsahujú nesprávne údaje o RPMN a o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a rovnako neobsahujú údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy musí byť informovaný, kedy dôjde ku konečnej splatnosti úveru, t.j. ktorým konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, a to bez akýchkoľvek dodatočných matematických operácií. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Táto musí byť vyjadrená ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom žalovaný pri uvádzaní celkovej čiastky nepostupoval správne, nakoľko do nej nezahrnul splátky poplatku podľa dohôd o poskytovaní služieb v celkovej výške 1.451,52 € pri jednej zmluve a 1.310,40 € pri druhej zmluve. V zmluvách bol zároveň uvedený aj chybný údaj o RPMN, keď do jeho výpočtu žalovaný nezahrnul poplatky podľa dohôd o poskytovaní služieb. Skutočným účelom predmetných dohôd je takýmto spôsobom navýšiť odplatu za poskytnutý úver, a to o viac ako 200 %. Nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy je potrebné považovať, ako keby tieto náležitosti neboli uvedené vôbec. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

11. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Odvolací súd konštatuje, že zmluvný vzťah z úverových zmlúv, ktoré boli predmetom preskúmania v tomto konaní, bol uzavretý medzi osobou, ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti v čase uzavretia zmluvy poskytovala úvery (žalovaný) a fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý úver mimo rámca akejkoľvek obchodnej či inej podnikateľskej činnosti (žalobca). Žalobca mal tak v zmysle ustanovení zákona v danom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a z titulu tohto postavenia požíval zákonom poskytnutú všeobecnú ochranu (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

13. Pokiaľ súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na viacerých dôvodoch, z ktorých každý samostatne vedie k vyhovneniu žalobe, už samotná táto skutočnosť (logicky) podmieňuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Stačí, aby bol splnený jeden z týchto dôvodov, ktorý i jednotlivo (bez ohľadu na existenciu a opodstatnenosť ďalších dôvodov) vedie k vyhovneniu žalobe; t.j. k uloženiu povinnosti plniť.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase

uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že podstatnou náležitosťou zmluvy nie je len samotné RPMN, ale aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako aj všetky predpoklady, ktoré boli použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Uvedenie nesprávnej výšky RPMN je nutné považovať, že spotrebiteľská úverová zmluva neobsahuje túto podstatnú náležitosť.

16. Vo vzťahu k zmluvám o revolvingovom úvere súd prvej inštancie vyslovil ich bezpoplatkovosť a bezúročnosť z dôvodu, že neobsahovali podstatné náležitosti zmluvy, a to termín konečnej splatnosti (bod 26), údaj o termíne splatnosti jednotlivých splátok (bod 24, 25), nezahrnutie poplatku do výpočtu RPMN (bod 30). Ako je už vyššie konštatované na vyslovenie bezpoplatnosti a bezúročnosti úveru postačuje vyslovenie aj len jedného možného dôvodu, v danom prípade absencia podstatnej náležitosti spočívajúcej v správne uvedenej výške RPMN. Súd prvej inštancie v bode 30 odôvodnenia napadnutého rozsudku správne dospel k záveru, že došlo k podhodnoteniu RPMN z dôvodu, že do celkových nákladov úveru nebol zahrnutý poplatok na základe dohôd o poskytovaní služieb a nezahrnutie tejto odplaty do celkových nákladov ovplyvnilo správnosť údaju skutočnej RPMN. Z týchto dôvodov nie je možné prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného (bod 5/ odvolania), že súd prvej inštancie tvrdil, že zmluvy neobsahujú RPMN a rozhodnutie je v tomto ohľade nepreskúmateľné, keďže daný údaj sa v zmluvách nachádza.

17. Na doplnenie správnosti záveru súdu prvej inštancie, že zmluvy neobsahovali správny údaj RPMN, odvolací súd dodáva, že dojednanie poplatku za poskytnutie doplnkových služieb (informácia o zostávajúcich záväzkoch, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby a podobne) tak, ako bol v zmluvách vymedzený, je možné predpokladať, že tieto dohody boli žalovaným žalobcovi ako spotrebiteľovi predložené pri uzatváraní úverových zmlúv (nakoľko boli podpísané v rovnaký deň ako úverová zmluva, mala rovnaké číselné označenie ako úverová zmluva) bez toho, aby žalobcovi ako spotrebiteľovi bola vysvetlená nevyhnutnosť a potreba uzatvorenia takejto dohody, a to, aké konkrétne výhody z poskytovania dohodnutých doplnkových služieb pre spotrebiteľa ako dlžníka z úverových zmlúv vyplývajú. Ak by bol žalobca ako spotrebiteľ takto poučený, je otázne, či by vôbec takéto dohody so žalovaným uzatvoril, a to i vzhľadom na výšku odplaty, ktorá bola dojednaná za poskytnutie služby a predstavovala v týchto zmluvách 2,51 % mesačne zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, ktorá odplata za dodatkové služby predstavuje celkom pri každej jednotlivéj zmluve cca 90 % z poskytnutého úveru. Z obsahu dohody o poskytovaní služieb a vymedzenia týchto služieb sa javia ako úplne nadbytočné alebo úplne samozrejmé a takýmto spôsobom sa žalovaný snažil získať neprimerane vysokú odplatu za poskytovanie finančných prostriedkov, resp. si dohodnutú odplatu v podobe úrokov za poskytnutie finančných prostriedkov týmto spôsobom navýšiť. Dohody o poskytovaní služieb sú štandardné (formulárové) zmluvy pripravené žalovaným, ako dodávateľom v takom istom znení v obdobných právnych vzťahoch s inými svojimi dlžníkmi, ako je súdu známe z rozhodovacej činnosti v obdobných veciach toho istého dodávateľa-veriteľa. Žalobca ako dlžník nemal možnosť ovplyvniť jej obsah a na uvedenom nič nemení ani forma dojednania na samostatnej listine. Odvolací súd nenachádza žiadny dôvod, pre ktorý by žalobca ako dlžník sám prejavil záujem o dojednanie takejto dohody s povinnosťou platiť za služby poplatok, keď v čase podpisu dohody ani nevedel či tieto služby využije. Podľa názoru odvolacieho súdu tu preto existuje nevyhnutná súvislosť medzi úverovou zmluvou a dohodou o poskytovaní služieb a táto bola podmienkou pre získanie úveru, z ktorého dôvodu mal byť poplatok za služby zahrnutý do výpočtu RPMN.

18. Na podklade uvedeného správne súd prvej inštancie ustálil, že predmetné náklady za poskytovanie služieb mali byť zahrnuté do výpočtu RPMN podľa § 19 ods. 2 ZoSÚ. Navyše odvolací súd dodáva, že v preskúmaných spotrebiteľských zmluvách mala byť RPMN vypočítavaná z istiny skutočne poskytnutej žalobcovi ako spotrebiteľovi a nie z istiny, ktorá bola prezentovaná v zmluve (teda po odpočítaní poplatku za úver). V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 21. apríla 2016 vo veci C -377/14, ktorý súvisí s konaním : Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s. a podľa ktorého do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods.2 Smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutné viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru.

19. Záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov uzatvorených medzi stranami z dôvodu, že tieto zmluvy neobsahovali riadne špecifikovanú a určenú RPMN je dostačujúci, a preto je nadbytočné zaoberať sa otázkou, či preskúmané spotrebiteľské zmluvy obsahovali termín konečnej splatnosti zmluvy, ako aj údaj o termíne splatnosti jednotlivých splátok úveru.

20. Súd prvej inštancie sa vysporiadal aj so vznesenou námietkou premičania (bod 33) a námietkou miestnej príslušnosti (bod 34), a priznal žalobcovi aj úrok z omeškania (bod 35). Žalovaný v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom k týmto skutočnostiam. Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu sporovej strany a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, nakoľko je odvolacími dôvodmi uvedenými sporovou stranou viazaný (§ 380 CSP). Z tohto dôvodu odvolací súd sa týmito bodmi odôvodnenia nezaoberal.

21. Neopodstatnená je odvolacia námietka žalovaného, keď namietal postup súdu z dôvodu, že napadnutom rozsudku v poradí druhom, uvádza skutočnosti, ktoré ako dôvod rozhodnutia nezistil a neuviedol v pôvodnom rozsudku. V pôvodnom rozsudku súd prvej inštancie konštatoval absenciu podstatnej náležitosti - rozpis splátok na istinu, úrok a iné poplatky, z ktorého dôvodu považoval úvery za bezúročné a bezpoplatkové. V bode 19 odôvodnenia tohto pôvodného rozsudku konštatuje, že keďže v dôsledku absencie jednej obligatórnej náležitosti sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, nepovažoval za nevyhnutné sa bližšie zaoberať dôvodmi uvádzanými v súvislosti s výškou RPMN, celkovými nákladmi, či ďalšími namietanými skutočnosťami. Odvolací súd uznesením sp.zn. 7Co/96/2018 zrušil tento pôvodný rozsudok, nakoľko považoval odvolaciu námietku žalovaného ohľadne rozpisu splátok za opodstatnenú a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom posúdiť oprávnenosť nároku žalobcu aj vzhľadom na ďalšie namietané skutočnosti v žalobe vo vzťahu k zmluvám o úvere (nakoľko tieto súd prvej inštancie v pôvodnom zrušujúcom rozhodnutí neposudzoval).

22. Pokiaľ potom súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný žalobcovi vrátiť rozdiel medzi sumou, ktorú žalobca ako spotrebiteľ žalovanému z titulu spotrebiteľských úverových zmlúv, ktoré sú považované za bezpoplatkové a bezúrokové zaplatil a plnením, ktoré žalovaný ako veriteľ žalobcovi poskytol, je rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny, ako aj závislý výrok o náhrade trov konania v prospech žalobcu, keď bola náležite uplatnená zásada úspechu v konaní. Preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca mal v odvolacom konaní voči žalovanému plný úspech. Preto vyslovil, že mu priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)